

22/9

Ερωτήματα

Ι. Κ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗΣ

Η ιδεολογία της Ελούντας

ΖΟΥΝ σαν πλούσιοι, συμπεριφέρονται σαν πλούσιοι, διασκεδάζουν σαν πλούσιοι, κυκλοφορούν σαν πλούσιοι. Πέρασαν το καλοκαίρι σε κοσμικά εστιατόρια και σε τρέντι μπαρ της Μυκόνου, σε πολυτελή ξενοδοχεία της Ελούντας, σουλατσάροντας με ιδιωτικά σκάφη στο Αιγαίο και στο Ιόνιο.

Οι κυβερνητικοί το γλεντάνε. Ακόμη και όταν δεν είναι πλούσιοι οι ίδιοι, καταφέρνουν να έχουν πλούσιους φίλους. Τους αρέσει να το δείχνουν. Οι κοσμικές σήλες των περιοδικών κατακλύζονται από τους εναγκαλισμούς τους με αυτή την ιδιότητα (και συχνά σκευτείν) νεόπλουτη ολιγαρχία που ξαφνικά γέννησε ο τόπος. Ηρώδειο, Επίδαυρος, Λυκαβηττός, Εκάλη Κλαμπ. Οπου γάμος και χαρά...

Υπουργοί, υφυπουργοί, απλοί βουλευτές, κυβερνητικά και κοιμητικά στελέχη. Ενα τάγμα ανέμελων κοσμικών που επέδειξαν θορυβωδώς και πομπωδώς την ανανεωμένη εξουσία τους σε όλη τη θερινή Ελλάδα. Που σχεδιάζουν προκλητικά τις πεισινές του μέλλοντός τους. Θα τους θεωρούσα απλώς κακόγουστους, αν δεν ήταν ουσιαστικά απειλητικοί.

Ασφαλώς όχι όλοι. Αλλά πολλοί. Περισσότεροι πάντως από όσους μπορεί να ανεχθεί ακόμη και μια ανοιχτή δημοκρατική αντίληψη. Το χειρότερο; Η συμπεριφορά τους θεωρείται πια τόσο κοινότοπη ώστε οι υπόλοιποι, αυτοί που δεν ζουν έτσι, ούτε καν μπαίνουν στον κόπο να την κατηριάζουν.

Το 1987, αν θυμάμαι καλά, ο μακαρίτης ο Κουτσόγιωργας είχε πάει μια κρουαζιέρα στην Καραϊβική και, όταν μαθεύτηκε, παραλίγο να πέσει η κυβέρνηση. Τον άλλο τον μακαρίτη, τον Ανδρέα, τον έκαναν ρόμπα επειδή έκτισε μια βίλα στην Εκάλη.

Άλλες εποχές. Τώρα και ο τελευταίος υφυπουργός έχει ή ετοιμάζει μονοκατοικία με πισίνα στα Βόρεια προάστια. Για τις σουίτες του ενός εκατομμυρίου ημερησίως δεν το συζητώ: τις μοιράζουν, φαίνεται, μαζί με τα υπουργεία.

«Πού τα βρίσκουν;» είναι ένα καλό ερώτημα. Σε κάθε πολιτισμένη χώρα του κόσμου το πιο απλό κολλητικό ενός πολιτικού και ενός επιχειρηματία θεωρείται πολιτικά απαράδεκτο και κοινωνικά αποκρουστικό.

Κάντε όμως μια απλή βόλτα στα στεκία της νυχτερινής Αθήνας. Θα τους βρείτε να απολαμβάνουν οι μεν την παρέα των δε, αφύσικοι και υπαινικτικοί συνδαυμένοι. Κακά τα ψέματα, ο εναγκαλισμός αυτής της κυβέρνησης με το χρήμα αρχίζει να γίνεται ασφυκτικός.

«Γιατί τα χρειάζονται;» είναι η βασική απορία. Την εποχή της «ροζ βίλας», θυμάμαι, ο Πάγκαλος είχε πει μια σοφή κουβέντα: ότι δεν του άρεσε η

λογική του πράγματος: ότι δεν καταλάβαινε γιατί ο αρχηγός μιας σοσιαλιστικής παράταξης επέλεξε να ζήσει σε ένα προάστιο όπου ζουν οι πλούσιοι, σε ένα σπίτι σαν αυτά που έχουν για να ζουν οι πλούσιοι: και ότι αυτή την επιλογή είναι η ιδεολογία της σουίτας και της πισίνας. Γιατί ένας σοσιαλιστής ή έστω κεντροαριστερός ή απλώς προοδευτικός πολιτικός αισθάνεται την ανάγκη να υιοθετήσει τα εξωτερικά γνωρίσματα και τον τρόπο ζωής της οικονομικής

ολιγαρχίας; Γιατί κολακεύεται να κάνει παρέα μαζί της; Το κοινωνικό παράδειγμα είναι αφάνταστα πιο ενοχλητικό από την κοινωνική συμπεριφορά. Και είναι πολλαπλώς κρίμα ίσως επειδή αυτά συμβαίνουν με πρωθυπουργό έναν άνθρωπο διακριτικό,

εγκρατή και εξαιρετικά αξιοπρεπή στη μεταχείριση της εξουσίας. Δεν τα βλέπει ο Σημίτης; ρωτάει ο κόσμος. Υποθέτω ότι και βλέπει και ακούει και διαβάσει. Είναι ίσως το πνεύμα των καιρών. Ακόμη και αυτός ακολούθησε παράλληλη λογική εκχωρώντας σε μια πλούσια κυρία την ευθύνη του μεγαλύτερου εγχειρήματος της δεύτερης τετραετίας του. Γιατί όχι; Θα ρωτήσετε. Επειδή μια κοινωνία πλούσιων δεν είναι απαραίτητως μια πλούσια κοινωνία. Επειδή είναι στρεβλή η αντίληψη ότι μόνο οι πλούσιοι είναι ικανοί. Ακόμη χειρότερο: είναι λάθος συμβολισμός.

Καλώς ή κακώς, όμως, στην πολιτική μετρούν τα σύμβολα. Τι δουλειά μπορεί να έχει μια παράταξη που ποινάει (υποτίθεται) τον απλό πολίτη με αυτούς τους ανθρώπους και με τον τρόπο ζωής τους; Κανονικά τους χωρίζει άβυσσος. Και είναι ανησυχητικό ότι τελευταία αυτή η άβυσσος αρχίζει να γεφυρώνεται. Στο ίδιο τραπέζι, στην ίδια

πισίνα, στην ίδια σουίτα...
ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΔΟΥΛΕΙΕΣ
ΤΗΣ ΠΡΟΕΛΕΙΑΣ
ΠΟΥ ΘΑ ΜΟΥ ΛΕΙΨΟΥΝ

ΕΝΝΟΕΙΤΑΙ ΠΩΣ...
ΕΝΝΟΕΙΤΑΙ ΠΩΣ...
ΕΝΝΟΕΙΤΑΙ ΠΩΣ...

© 1999 JIMMY K. PRESS SYNDICATE

ΘΕΜΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

Τα «καλά παιδιά»

ΑΝ Ο κ. Κ. Σημίτης έκανε πού και πού παρέα με κανέναν αυτοδημιούργητο άνθρωπο, ακόμη και «της πιάτσας», και όχι μόνο με καλοαναθρεμμένους ακαδημαϊκούς Παρισίων και τραπεζίτες αριστοκρατικών οικογενειών θα 'χε πληροποιηθεί ότι δεν υπάρχει τίποτε πιο επικίνδυνο από έναν αξιοπρεπή, έντιμο, σοβαρό πλην απελπιστικά άσχετο με το αντικείμενό του κύριο. Μπορείς βέβαια να του δώσεις μια θέση, σίγουρος ότι δεν πρόκειται να καταχραστεί της εμπιστοσύνης που του έδειξες δι' ίδιον όφελος. Συγχρόνως όμως δεν θα 'χα-

νες τίποτε αν στοιχημάτιζες πως θα γίνει πίσω απ' την πλάτη του το «πάρτι των τρωτικών» χωρίς να το πάρει ειδηση.

Την έχει αυτή την αδυναμία ο Πρωθυπουργός και την πληρώνει βαριά τελευταίως. Δικαιολογημένα απελπισμένος από τους κομματάρχες, και τους πολιτικάντηδες της συμφοράς, αναζήτησε κάποιους σοβαρούς αξιοπρεπείς κυρίους του «ύφους» του προκειμένου να στελεχώσει υπερευαίσθητους τομείς. Θέλησε προς τιμήν του να δώσει τις ευκαιρίες σ' όποιους ο ίδιος θεωρεί «ακέραιους» ανεξαρτήτως πολιτικού στίγματος. Πλην όμως η ζωή αποδεικνύει ότι τα «καλά παιδιά» μπορούν να κάνουν τη μεγαλύτερη ζημιά. Και το χειρότερο; Χωρίς να παίρνουν ειδηση για το έγκλημα.

Χαρακτηριστική περίπτωση ο συμπαθής ευπατρίδης κ. Σ. Στρατήγης, ο οποίος με τον μάντιζερ εξωτερικού κ. Κ. Μπακούρη ανέλαβαν τα ηνία του 2004. Προερχόμενος εκ ΔΗΑΝΑ ο κ. Στρατήγης ήταν συνδυασμός «σημτικού» και «στεφανοπουλικού», που σημαίνει πολιτικά κάτι σαν ελβετική τράπεζα (Ζυρίχης) από πλευράς αξιοπιστίας. Το πρόβλημα ήταν ότι τόσο ο ίδιος όσο και ο κ. Μπακούρης είχαν λιγότερες σχέσεις με υπουργούς και πασοκικούς αξιωματούχους απ' ό,τι αλβανός λαθρομετανάστης σοβατζής που τους φτιάχνει τις βίλες τους στη Μύκονο και στην Κέρκυρα. Ετσι μετά από δυο χρόνια «φι-

λοφρονήσεων», ο κ. Σημίτης έπρεπε να διαλέξει μεταξύ εγκεφαλικού και Γιάννας Αγγελοπούλου! Ως και ο κουνιάδος της θα προτιμούσε το δεύτερο.

Ενα άλλο «καλό παιδί», τον καθηγητή (σύζυγο κυρίας καθηγήτριας που έγινε υφυπουργός Εξωτερικών...) κ. Στ. Θωμαδάκη, επέλεξε ο κ. Σημίτης και για το ανώτατο όργανο του πολυπαθούς Χρηματιστηρίου, την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς! Εκ του αποτελέσματος είναι βέβαιο ότι αν είχε βάλει τον κ. Γ. Κοσκωτά ή τον κ. Ρωχάμη θα 'χαν περάσει στη Σοφοκλέους λιγότερες «φούσκες», υπερτιμημένες «βιτρίνες» και «αεριτζήδικα» όμιλοι. Καθ' ό,τι εν λόγω αποφυλακισθέντες είναι σε θέση να διακρί-

νουν τα φύκια που πωλούνται για μεταξωτές κορδέλες! Ο θεωρούμενος έντιμος και ακεραίος κ. Θωμαδάκης, ο οποίος ως την τοποθέτησή του είχε τόσες τεχνικές γνώσεις για το ΧΑΑ όσες αεροναυπηγικές διέθετε ο κ. Μαντέλης για το Falcon που σκότωσε τον Γιάννο Κρανιδιώτη, παρακολούθησε ανήμπορος

το έγκλημα. Για την ακρίβεια πληροφορήθηκε ότι κάποιος πήραν τα λεφτά του κόσμου, δίνοντάς του χαρτιά που αξίζουν λιγότερα απ' ό,τι λαδοκόλλα κρεοπωλείου, μόνο όταν τον ξύπνησαν οι κραυγές και οι σπαραγμοί των θυμάτων.

Το ίδιο συμβαίνει και με τον επίσης «καλό άνθρωπο» καθηγητή Μ. Σταθόπουλο, ο οποίος από τη θέση του υπουργού Δικαιοσύνης κοντεύει να διαλύσει τη μισή Ελλάδα, την κυβέρνηση και το ΠαΣοΚ. Δεν ξέρουμε αν ο συμμαθητής του στο Γυμνάσιο κ. Χριστόδουλος τον έδερνε στο διάλειμμα, το σίγουρο όμως είναι ότι μετέβαλε τα προσωπικά του αποθνήσκοντα σε τάχα μου «νομιμότητα» και προκάλεσε την αναίτια σύγκρουση Πολιτείας - Εκκλησίας. Η εμπάθεια και η πολιτική απειρία του κ. Σταθόπουλου (για την οποία δεν μπορεί να πει ότι δεν προειδοποιήθηκε ο κ. Σημίτης) πιστοποιήθηκαν με τη βούλα, τώρα με την αναθεώρηση του Συντάγματος. Οπου και πάλι προσπάθησε, ενάντια στη γραμμή Μαξίμου και Χαριλάου Τρικούπη, να τοποθετήσει έναν ακόμη δυναμίτη στις σχέσεις με την Εκκλησία. Ενώ έβαλλε ανοικτά κατά των προκατόχων του Β. Γιαννόπουλου και Β. Βενιζέλου!

Η ειδηση; Η ειδηση είναι ότι... περιέργως πώς... δεν είναι καν καθηγητής ο κ. Φλωρίδης, του (υφ)υπουργείου Αθλητισμού. Διότι, κατά τα άλλα, δρώντας σαν παντελώς άσχετος καθηγητής το επίσης «καλό και ακεραίο παιδί» κοντεύει να τινάξει όλο το πρωτάθλημα στον αέρα προτού ακόμη αρχίσει. Μιλάει για την αναξιοπιστία, σε επίπεδο καφεενίου όμως, χωρίς καμιά απόδειξη («μου το 'παν... πρόεδροι») και για... «ντοπάνισμα ποδοσφαιριστών όπως των αθλητών» την ώρα που αναχωρεί η ομάδα μας για το Σίδνεϊ και διοργανώνουμε το 2004! Με κατ'έτοιμα «καλά παιδιά» είναι να νοσταλγείς τους μυστακοφόρους «πρασινοφρουρούς» του Ανδρέα.

ΦΩΝΑΞΕ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΙΡΑΝΔΟΥΣ
ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΠΑΡΤΙ

jpretenteris@dolnet.gr

Του Oliphant από το «Washington Post»